

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/50/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017200732
Dátum vydania rozhodnutia: 20.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4017200732.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: FERPLAST SLOVAKIA s.r.o., Novozámocká cesta 58, Nesvady, IČO 36 255 793, právne zastúpený: JUDr. Mária Konrádová, Farská 8, Nitra, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101505261/2017 zo dňa 10.07.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/135/2017-124 zo dňa 27.03.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 101505261/2017 zo dňa 10.07.2017 v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Nitra (ďalej len „správca dane“) č. 100661515/2017 zo dňa 20.04.2017, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov právnickej osoby v sume 22 326,50 EUR za zdaňovacie obdobie rok 2013.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v priebehu daňovej kontroly žalobca tvrdil a preukazoval, že v súlade s princípom nezávislého vzťahu pre stanovenie transferovej ceny pri obchodovaní s talianskymi prepojenými spoločnosťami Ferplast SpA (používanie ochrannej známky Ferplast podľa faktúry č. 14000077 zo dňa 13.01.2014) a FIVAC SRL (používanie programového

vybavenia - licencie ORACLE podľa faktúry č. 4/2013 zo dňa 03.04.2013) použil metódu čistého obchodného rozpätia (zisková metóda). Správca dane preto svoje dokazovanie v rámci daňovej kontroly zameril na zistenie, či dohodnuté transferové ceny medzi žalobcom ako odberateľom a prepojenými obchodnými spoločnosťami so sídlom v Taliansku (dodávatelia) zodpovedali princípu nezávislého vzťahu, pričom dospel k záveru, že neboli v súlade s princípom nezávislého obchodného vzťahu a s podmienkami, ktoré by medzi sebou dohodli nezávislé osoby v porovnateľných obchodných alebo finančných vzťahoch a za porovnateľných okolností.

3. Správny súd uviedol, že ak sú transferové ceny nastavené tak, že zodpovedajú princípu nezávislého vzťahu, nemusí zahraničná závislá osoba uskutočňovať neúčtovnú úpravu základu dane alebo daňovej straty, ktorá bude mať za následok zvýšenie základu dane alebo zníženie daňovej straty. Ak transferové ceny nezodpovedajú princípu nezávislého vzťahu, musí sa vykonať úprava základu dane, ako tomu bolo v tomto prípade.

4. Na účely úpravy základu dane z príjmov sa transferové ceny porovnávajú s cenami používanými pri porovnateľných transakciách medzi nezávislými osobami. Na zistenie rozdielu medzi transferovými cenami a cenami používanými medzi nezávislými osobami v porovnateľných obchodných vzťahoch sa používajú rôzne metódy transferového oceňovania, ktorých použitie musí byť v súlade s princípom nezávislého vzťahu. Tieto metódy, ako aj pravidlá a princípy transferového oceňovania všeobecne, vychádzajú zo smernice OECD o transferovom oceňovaní pre nadnárodné spoločnosti a správu daní. Aj keď na Slovensku nie je všeobecne záväzným právnym predpisom, bola zverejnená vo Finančnom spravodajcovi po jednotlivých častiach (Finančný spravodajca č. 14/1997, 20/1999 a 3/2002) a považuje sa za všeobecne akceptovaný manuál v oblasti transferového oceňovania. Transferové oceňovanie v podstate znamená, že ceny medzi závislými osobami, ktoré medzi sebou obchodujú, musia byť nastavené trhovo a stanovuje povinnosť oceniť tieto vzájomné obchody závislých osôb trhovou cenou, aby k takejto optimalizácii, resp. úspore na dani nedošlo. Prepojené subjekty však musia túto trhovú cenu dokázať vo vypracovanej dokumentácii k transferovému oceňovaniu, a to zákonom stanovenými a pomerne zložitými metódami.

5. Žalobca namietal nesprávnosť a nezákonnosť v postupe daňových orgánov pri posudzovaní výdavkov žalobcu na licenčný poplatok za používanie „marketingového nehmotného majetku“ - ochrannej známky Ferplast podľa zmluvy zo dňa 10.01.2013.

6. Na vzťah medzi spoločnosťou Ferplast SpA, so sídlom v Talianskej republike a spoločnosťou žalobcu a ich obchodné transakcie bolo potrebné aplikovať vyhlášku ministra zahraničných vecí č. 17/1985 Zb. zo dňa 22.10.1984 o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou o zamedzení dvojakeho zdanenia v odbore daní z príjmu a o zabránení daňovému úniku a ustanovenia smernice OECD o transferovom oceňovaní pre nadnárodné spoločnosti a správu daní (kapitola VI, B, písm. i/, bod 6.4, 6.7, 6.14).

7. Podľa krajského súdu nebolo sporné, že do daňových výdavkov si žalobca uplatnil i náklady na úhradu faktúry č. 14000077 vystavenú spoločnosťou Ferplast SpA dňa 13.01.2014 pre žalobcu v sume 161 576,64 EUR s predmetom fakturácie „autorský poplatok za používanie ochrannej známky podľa zmluvy zo dňa 10.01.2013, rok 2013“ (v zmysle úradného prekladu do jazyka slovenského). Uvedená spoločnosť je v zmysle zmluvy (dohoda o ochrannej známke medzi spoločnosťou Ferplast SpA a spoločnosťou FERPLAST SLOVAKIA s.r.o. podľa úradného prekladu do jazyka slovenského) majiteľom ochrannej známky „Ferplast“, ktorá pozostáva z loga „Ferplast“ a z ikony „Ferpy“. V 4. bode dohody o ochrannej známke je upravený „autorský poplatok“, ako poplatok za používanie ochrannej známky a jeho výpočet.

8. Spoločnosť Ferplast SpA (ktorej vlastníkom je spoločnosť FIVAC SRL) a spoločnosť FIVAC SRL sú materskými spoločnosťami, pričom ďalšími spriaznenými osobami v skupine sú Ferplast Rusko, Ferplast Ukrajina, Ferplast Poľsko a ZooDom Hungary a s týmito spoločnosťami žalobca (ako dcérska spoločnosť spoločnosti Ferplast SpA) v roku 2013 uskutočňoval obchodné transakcie.

9. Správca dane na základe funkčnej analýzy vypracovanej žalobcom dospel k záveru, že žalobca ako slovenská dcérska spoločnosť je zmluvným výrobcom, čo pre účely transferového oceňovania znamená, že vlastní výrobné zariadenia a zamestnáva vlastných zamestnancov, ale vyrába podľa pokynov zadávateľa, teda zahraničnej závislej osoby (Ferplast SpA), ktorá sa zaväzuje odobrať značnú časť výroby. Žalobca predal viac ako 64 % svojich produktov pre spoločnosť Ferplast SpA a v rámci skupiny Ferplast SpA, Ferplast Rusko, Ferplast Ukrajina, Ferplast Poľsko tvoril predaj pre tieto spoločnosti 90 %, pričom zo svojej podnikateľskej činnosti dosahoval zisk.

10. Na základe žalobcom predložených dokladov správca dane zistil, že fakturácia materskej spoločnosti Ferplast SpA pre žalobcu nebola v súlade so zmluvou (dohoda o ochrannej známke), nakoľko časť poplatku 5 % bola vyčíslená z obratu pre odberateľov zo skupiny spoločností, ktoré sú prepojenými spoločnosťami so žalobcom (spoločnosti Fivac Group's) napriek tomu, že podľa zmluvy sa podiel 5 % mal počítať z obratu pre zákazníkov, ktorí nie sú členmi skupiny Fivac Group's. Túto nesprávnu fakturáciu zo strany spoločnosti Ferplast SpA žalobca nenamietal a fakturovanú sumu zahrnul do daňových výdavkov ovplyvňujúcich základ dane. Správca dane z uvedených dôvodov vylúčil obraty vyplývajúce z predaja produktov pre prepojené spoločnosti ZooDom Hungary a ZooDom Slovakia s.r.o., nakoľko fakturácia poplatku 5 % v prípade prepojených spoločností, ktoré sú členmi skupiny Fivac Group's, bola v rozpore so zmluvou, ale i v rozpore s princípom nezávislého vzťahu, pretože nezávislá spoločnosť by na fakturáciu v rozpore so zmluvou nepristúpila. Nesprávnosť fakturácie licenčného poplatku v sume 161 576,64 EUR v zmysle faktúry č. 14000077 zo dňa 13.01.2014 vystavenej spoločnosťou Ferplast SpA potvrdil i žalobca v podanej žalobe, keď uviedol, že správne mala byť fakturovaná suma poplatku 157 357,98 EUR, teda potvrdil nesprávnosť fakturácie v sume 4 219,12 EUR (161 576,64 EUR mínus 157 357,98 EUR).

11. Krajský súd ďalej uviedol, že správca dane sa zaoberal ekonomickou opodstatnenosťou poplatku za používanie ochrannej známky, ktorého výška sa odvíjala od sumy obratu dosiahnutého aj z predaja výrobkov prepojeným spoločnostiam. V priebehu daňovej kontroly bolo zistené, že spoločnosť Ferplast SpA ako materská spoločnosť dojednávala obchodné kontrakty pre žalobcu, zodpovedala za stanovenie obchodnej prirážky, za cenovú politiku a za zľavy pre odberateľov medzi závislými spoločnosťami, pričom ako už bolo vyššie uvedené, žalobca predával 90 % svojich výrobkov v rámci prepojenej skupiny. Predaj výrobkov žalobcu pre prepojené spoločnosti za ceny stanovené spoločnosťou Ferplast SpA a platenie poplatku za používanie ochrannej známky tejto spoločnosti, ktorého výška sa odvíjala od sumy obratu dosiahnutého aj z predaja výrobkov prepojeným spoločnostiam malo za následok zníženie obchodnej marže žalobcu, ktorý potom nepreukázal ani ekonomické opodstatnenie platenia tohto poplatku, pretože v dôsledku jeho platenia nedochádzalo (žalobca to nepreukázal), napr. k navýšeniu odberu výrobkov žalobcu prepojenými spoločnosťami. Žalobca bol viazaný podmienkami určenými spoločnosťou Ferplast SpA, ktoré by si nezávislé spoločnosti nedohodli. S poukazom na uvedené bol potom podľa názoru správneho súdu odôvodnený postup správcu dane, ktorý vylúčil z výdavkov žalobcu platby poplatku za používanie ochrannej známky vypočítané z obratu predaja prepojeným spoločnostiam, nakoľko tieto platby boli v rozpore s princípom nezávislého vzťahu, pretože žalobca nepreukázal jeho ekonomické opodstatnenie. Tieto výdavky správca dane nemohol uznať za výdavky vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov v zmysle ust. § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov. Správca dane teda z obratu žalobcu vylúčil obrat z predaja prepojeným spoločnostiam ZooDom Hungary a ZooDom Slovakia s.r.o. v sume 234 008,48 EUR a za základ pre výpočet poplatku za používanie ochrannej známky vzal obrat v sume 1 319 186,33 EUR (z čoho 5 % činí 65 959,32 EUR), t.j. obrat z predaja výrobkov nezávislým osobám. Rozdiel medzi sumou poplatku fakturovaného žalobcovi, t.j. 161 576,64 EUR a sumou poplatku zisteného správcou dane, t.j. 65 959,32 EUR, teda sumu 95 617,32 EUR nebolo možné zahrnúť do daňových výdavkov za zdaňovacie obdobie roku 2013, čo správne konštatovali aj daňové orgány.

12. Žalobca tiež namietal neuznanie časti výdavkov na programové vybavenie - software ORACLE v sume 1 454,40 EUR ako výdavkov na dosiahnutie, udržanie a zabezpečenie príjmov.

13. V priebehu daňovej kontroly dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2013 u žalobcu bolo zistené, že žalobca viedol účtovníctvo vo vlastnej réžii prostredníctvom programového vybavenia - softwaru ORACLE, ktoré mu poskytla spoločnosť FIVAC SRL (žalobca a spoločnosť FIVAC SRL so sídlom v Talianskej republike sú prepojené spoločnosti).

14. Žalobca si v zdaňovacom období roku 2013 do daňových výdavkov zahrnul výdavok na úhradu faktúry č. 04/2013 zo dňa 03.04.2013 v sume 12 900,- EUR, ktorú vystavila spoločnosť FIVAC SRL so sídlom v Talianskej republike s predmetom fakturácie „odplata za využívanie licencie ORACLE“ za rok 2013 (60 užívateľov po 215,- EUR). Vystaveniu predmetnej faktúry predchádzalo podanie, resp. oznámenie spoločnosti FIVAC SRL pre žalobcu zo dňa 04.09.2012, v ktorom žalobcovi oznámila, že v roku 2012 zakúpila produkt ORACLE (licenciu) a bolo udelené využívanie tohto produktu pre dcérske spoločnosti, pričom využívanie licencie sa pripíše na ťarchu každej spoločnosti podľa množstva používateľov s ročným poplatkom 215,- EUR pre každého užívateľa.

15. Podľa predložených údajov bola pôvodná cena, resp. ročný poplatok za rok 2013 v sume 190,76 EUR. Z administratívneho spisu bolo zrejmé, že v priebehu daňovej kontroly správca dane opakovane (výzva zo dňa 22.03.2016 a 04.11.2016) vyzýval žalobcu, aby preukázal dôvodnosť zvýšenia poplatku za využívanie licencie ORACLE, teda za využívanie softwarového účtovníckeho programu o 10 % ročne, t.j. zo sumy 190,76 EUR (náklady za rok 2013 v sume 80 312,10 EUR - 421 užívateľov celkom) na sumu 209,84 EUR, resp. na sumu 215,- EUR v zmysle faktúry 04/2013 zo dňa 03.04.2013. Žalobca v podaní zo dňa 19.12.2016 správcovi dane oznámil, že spoločnosti FIVAC SRL vznikli náklady (finančné, náklady na implementáciu, IT a administratívne náklady) spojené s poskytovaním licencie ORACLE a jedná sa o réžiu, ktorá je stanovená percentom k priamym nákladom a takáto réžia má charakter výdavkov na dosiahnutie, udržanie a zabezpečenie príjmov. Zo žalobcom predložených listinných dokladov (faktúra č. 04/2013 zo dňa 03.04.2013 a jej úradného prekladu do jazyka slovenského) však vyplývalo, že spoločnosť FIVAC SRL žalobcovi fakturovala „odplatu za užívanie licencie ORACLE“, pričom fakturácii predchádzalo oznámenie tejto spoločnosti zo dňa 04.09.2012, v zmysle ktorého „používanie licencie sa pripíše na ťarchu každej spoločnosti podľa množstva používateľov ročným poplatkom 215,- EUR za každého používateľa“.

16. Správca dane ako i žalovaný vo svojich rozhodnutiach zhodne konštatovali, že pokiaľ žalobca platil spoločnosti FIVAC SRL odmenu za poskytované služby „využívanie licencie ORACLE“ a tieto náklady si zahrnul do daňových výdavkov, výška odmeny mala byť určená na základe riadne preukázaných nákladov, ktoré vznikli spoločnosti FIVAC SRL v súvislosti s poskytovaním týchto služieb. Uvedené znamená, že žalobca mal preukázať úhrnnú výšku nákladov, ktoré spoločnosť FIVAC SRL vynaložila na službu, ktorú poskytovala žalobcovi a ďalším subjektom „za využívanie licencie ORACLE“ a spôsob rozdelenia týchto nákladov medzi osoby, ktoré mali z tejto služby úžitok (v rámci Slovenskej republiky to malo byť 60 subjektov v roku 2013). Takýmto dôkazom nebola faktúra č. 04/2013 zo dňa 03.04.2013 v sume 12 900,- EUR vystavená spoločnosťou FIVAC SRL s predmetom fakturácie „odplata za využívanie licencie ORACLE“ za rok 2013 (60 užívateľov po 215,- EUR) a ani podanie, resp. oznámenie spoločnosti FIVAC SRL pre žalobcu zo dňa 04.09.2012, v ktorom táto spoločnosť žalobcovi oznámila, že v roku 2012 zakúpila produkt ORACLE (licenciu) a bolo udelené využívanie tohto produktu pre dcérske spoločnosti, pričom využívanie licencie sa pripíše na ťarchu každej spoločnosti podľa množstva používateľov s ročným poplatkom 215,- EUR pre každého užívateľa.

17. Krajský súd konštatoval, že správca dane postupoval správne, keď za daňový výdavok neuznal celú fakturovanú sumu 12 900,- EUR (vychádzajúcu z ročného poplatku 215,- EUR x 60 používateľov v rámci SR) ale len sumu 11 445,60 EUR (190,76 EUR x 60 používateľov v SR) a časť výdavkov v sume 1 454,40 EUR neuznal ako daňový výdavok na dosiahnutie, udržanie a zabezpečenie príjmov žalobcu.

18. Postup správcu dane pri zisťovaní základu dane z príjmov právnickej osoby považoval súd za správny a zákonu zodpovedajúci.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

19. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Kasačnému súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok správneho súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. Súčasne požadoval náhradu trov konania.

20. V kasačnej sťažnosti konštatoval, že princípom transferového oceňovania v medzinárodnom obchode je skutočnosť, že každý štát chce dane z medzinárodného obchodu, ale zas každý štát má právo, aby sa náklady súvisiace s príjmom spravodlivo rozpočítali. Podstatou je, že materská spoločnosť v Taliansku mala výdavky, na ktorých sa slovenská spoločnosť nepodieľala, ale ktoré umožňujú spoločnosti mať zisk. Pokiaľ by sa situácia obrátila a slovenská spoločnosť by vlastnila ochrannú známku a využívali by ju dcérske spoločnosti v zahraničí, tiež by slovenská finančná správa za použitie ochrannej známky požadovala odplatu. Z tohto dôvodu je sťažovateľ presvedčený, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec, keď výdavok vo výške 2 % v zmysle zmluvy zo dňa 10.01.2013 do daňových nákladov neuznal.

21. Sťažovateľ preukázal, že v prípade platenia licenčného poplatku postupoval v intenciách smernice o transferovom oceňovaní, a to konfrontovaním textu smernice, jej citovaním a svojim postupom určil vlastníka licenčného poplatku - materskú spoločnosť, vykonal analýzu funkcií súvisiacich s tvorbou a hodnotou marketingového nehmotného majetku - ochrannej známky. Tiež preukázal, že tieto funkcie vykonáva iba materská spoločnosť a zároveň vyčíslil i konkrétne náklady materskej spoločnosti na výskum, vývoj, distribúciu a marketing samostatne podľa vykonávaných funkcií. Dodržal aj spôsob určovania výpočtu licenčného poplatku tak, ako to smernica vyžaduje, a to podľa predaja - teda obratu tak pri závislých, ako aj nezávislých odberateľoch, nakoľko smernica nevylučuje závislé spoločnosti z platenia licenčných poplatkov, pretože vlastník nehmotného marketingového majetku musí mať v súvislosti s jeho tvorbou nielen náklady ale aj výnosy.

22. Čo sa týkalo programového vybavenia ORACLE, nakoľko ide o sumu hlboko pod hranicou významnosti (§ 17 ods. 9 zákona o účtovníctve a medzinárodný audítorský štandard ISA 320, ktorý určuje, že o takúto hranicu ide v prípade výdavku od sumy 0,5 % do 1,5 % celkových aktív (suma za programové vybavenie ORACLE činila 0,0506 %), daňový subjekt nemal povinnosť viesť k tomuto výdavku špeciálnu evidenciu. Počas kontroly aj súdneho konania sťažovateľ opakovane argumentoval, že pri stanovení ceny za využitie software ORACLE bola využitá iná metóda a tzv. zisková prirážka je len iné pomenovanie spôsobu pridelenia nákladov, čo je aj u sťažovateľa riadne zdokumentované. Žalovaný ani krajský súd vôbec neakceptovali opatrenie MF SR č. 4455/2003-92 týkajúce sa významnosti celkových nákladov a použitia uvádzanej metódy transferového oceňovania.

23. V uvedenej veci sťažovateľ oslovil znalca v odbore ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, Ing. Milana Chovana, za účelom vypracovania znaleckého posudku, ktorý je súčasťou kasačnej sťažnosti.

24. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

26. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 11S/135/2017 zo dňa 27.03.2019, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktorým správca dane vyrubil sťažovateľovi rozdiel dane z príjmov právnickej osoby v sume 22 326,50 EUR za zdaňovacie obdobie rok 2013.

27. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 10.06.2015 sa na základe oznámenia správcu dane zo dňa 18.05.2015 začala u sťažovateľa daňová kontrola týkajúca sa dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2013.

28. Dňa 20.01.2017 bol spísaný protokol z daňovej kontroly dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2013, ktorý bol doručený sťažovateľovi dňa 25.01.2017 a ku ktorému podal vyjadrenie zo dňa 30.03.2017.

29. Dňa 19.04. 017 správca dane spísal zápisnicu o ústnom pojednávaní, predmetom ktorého bolo prerokovanie pripomienok a dôkazov predložených sťažovateľom vo vyjadrení k protokolu z daňovej kontroly.

30. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že správca dane neuznal sťažovateľovi ako daňový výdavok časť nákladov na služby ORACLE v sume 1 454,60 EUR a taktiež mu neuznal sumu 95 617,32 EUR (rozdiel medzi uplatneným výdavkom a akceptovanou výškou licenčného poplatku za používanie obchodnej značky) z dôvodu vylúčenia obrátov vyplývajúcich z predaja produktov pre prepojené spoločnosti ZooDom Hungary a ZooDom Slovakia s.r.o. a zamestnancov spoločnosti FERPLAST SLOVAKIA s.r.o. Správca dane teda nezahrnul do daňových výdavkov sumu 97 071,72 EUR (1 454,60 EUR + 95 617,32 EUR). Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie zo dňa 09.05.2017, o ktorom rozhodol žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

31. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené, alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy, alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže, za podmienok ustanovených týmto zákonom, domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, 2 SSP).

32. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

33. Podľa čl. 9 (združené podniky) vyhlášky ministra zahraničných vecí č. 17/1985 Zb. zo dňa 22.10.1984 o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou o zamedzení dvojakeho zdanenia v odbore daní z príjmu a o zabránení daňovému úniku, ak

a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo podieľa na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a následkom toho zdaniť zisky, ktoré bez týchto podmienok by sa boli docielili jedným z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto

podmienky docieľiť nemohli.

34. Podľa čl. 12 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 vyššie citovanej zmluvy, licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaňovať len v tomto druhom štáte, ak je táto osoba ich skutočným príjemcom.

35. Odhliadnuc od ustanovenia odseku 1, môžu sa licenčné poplatky uvedené v odseku 3 b/ zdaňovať aj v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu. Takto určená daň však nemôže presiahnuť 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov, ak osoba, ktorá licenčné poplatky poberá, je ich skutočným príjemcom (ods. 2).

36. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje:

- a) náhrady akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za povolenie použiť autorské právo k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických a televíznych filmov;
- b) náhrady akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za povolenie použiť patent, výrobnú alebo obchodnú ochrannú známku, návrh alebo model, plán, tajného vzorca alebo výrobného postupu, ako aj za použitie alebo za povolenie použiť priemyselné, obchodné alebo vedecké zariadenie, pokiaľ nie je hnutelným majetkom, o ktorom sa hovorí v článku 6, a za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti (ods. 3).

37. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, buď priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, ktoré dávajú vznik licenčným poplatkom, sú s nimi skutočne spojené. V tomto prípade sa môžu licenčné poplatky zdaňovať v tomto druhom zmluvnom štáte podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov (ods. 4).

38. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak je dlžníkom tento štát sám, jeho nižší správny útvar, územná korporácia alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto štáte. Ak však dlžník licenčných poplatkov, či už má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkárňu, pre ktorú sa dojednala zmluva, na základe ktorej sa licenčné poplatky platia, a ktorá znáša na svoju ťarchu tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkárňu umiestnená (ods. 5).

39. Ak suma licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na plnenie, za ktoré sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi dlžníkom a skutočným príjemcom, alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s tretími osobami, sumu, ktorú by bol dojednal dlžník so skutočným príjemcom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, môže sa v tomto prípade zdaňovať podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy (ods. 6).

40. Podľa § 2 písm. b/, i/, j/, n/, r/ zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 12. 2013, na účely tohto zákona sa rozumie

- b) predmetom dane príjem (výnos) z činnosti daňovníka a z nakladania s majetkom daňovníka okrem osobitne vymedzeného predmetu dane podľa § 12,
- i) daňovým výdavkom výdavok (náklad) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložený daňovníkom, zaúčtovaný v účtovníctve 1) daňovníka alebo zaevidovaný v evidencii daňovníka podľa § 6 ods. 11 alebo 14, ak tento zákon neustanovuje inak,
- j) základom dane rozdiel, o ktorý zdaniiteľné príjmy prevyšujú daňové výdavky (§ 19) pri rešpektovaní vecnej a časovej súvislosti zdaniiteľných príjmov a daňových výdavkov v príslušnom zdaňovacom období, ak tento zákon neustanovuje inak,
- n) závislou osobou blízka osoba 2) alebo ekonomicky, personálne alebo inak prepojená osoba,

r) zahraničnou závislou osobou vzájomne prepojená tuzemská fyzická osoba alebo tuzemská právnická osoba so zahraničnou fyzickou osobou alebo zahraničnou právnickou osobou spôsobom podľa písmena n); rovnako sa posudzuje aj vzťah medzi daňovníkom s neobmedzenou daňovou povinnosťou a jeho stálymi prevádzkarňami v zahraničí, ako aj vzťah medzi daňovníkom s obmedzenou daňovou povinnosťou a jeho stálou prevádzkarňou na území Slovenskej republiky.

41. Podľa § 14 ods. 1 vyššie citovaného zákona, základ dane sa zistí podľa § 17 až 29.

42. Podľa § 17 ods. 2 písm. a/, ods. 5 vyššie citovaného zákona, výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami podľa odseku 1 pri zisťovaní základu dane sa

a) zvýši o sumy, ktoré nemožno podľa tohto zákona zahrnúť do daňových výdavkov alebo ktoré boli do daňových výdavkov zahrnuté v nesprávnej výške. Súčasťou základu dane zahraničnej závislej osoby je aj rozdiel, o ktorý sa ceny pri vzájomných obchodných vzťahoch zahraničných závislých osôb vrátane cien za poskytnuté služby, pôžičky a úvery líšia od cien používaných medzi nezávislými osobami v porovnateľných obchodných vzťahoch, pričom tento rozdiel znížil základ dane. Pri určení rozdielu sa použije postup podľa § 18. Pri určení základu dane zahraničnej závislej osoby sa povoľuje zahrnúť do daňových výdavkov aj pomerná časť výdavkov (nákladov) na služby vynaložených inou osobou, voči ktorej je závislou osobou, ak

a) služba preukázateľne súvisí s predmetom činnosti tejto závislej osoby,

b) by si musela objednať túto službu u nezávislých osôb alebo takúto činnosť vykonať sama, keby jej ju neposkytla osoba, voči ktorej je závislou osobou,

c) cena služby zodpovedá princípu nezávislého vzťahu (§ 18 ods. 1),

d) preukáže úhrnnú výšku výdavkov (nákladov) vynaložených na túto službu a spôsob ich delenia medzi osoby dosahujúce úžitok z tejto služby.

43. Podľa § 18 ods. 1, 2, 3, 4, 6 vyššie citovaného zákona, na zistenie rozdielu podľa § 17 ods. 5 sa použije niektorá z metód vychádzajúcich z porovnávania ceny. Ak nemožno spoľahlivo použiť niektorú z metód vychádzajúcich z porovnávania ceny, použijú sa metódy vychádzajúce z porovnávania zisku alebo ich vzájomná kombinácia, alebo iné metódy, ktoré nie sú uvedené v odseku 2 alebo odseku 3. Použiť možno len takú metódu, ktorej použitie je v súlade s princípom nezávislého vzťahu. Princíp nezávislého vzťahu je založený na porovnávaní podmienok dohodnutých v obchodných vzťahoch alebo finančných vzťahoch medzi zahraničnými závislými osobami s podmienkami, ktoré by medzi sebou dohodli nezávislé osoby v porovnateľných obchodných alebo finančných vzťahoch za porovnateľných okolností. Pri porovnávaní sa zohľadňujú najmä činnosti vykonávané porovnávanými osobami, a to ich výroba, montážne práce, výskum a vývoj, nákup a predaj a podobne, rozsah ich podnikateľských rizík, vlastnosti porovnávaného majetku alebo služby, dohodnuté zmluvné podmienky, ekonomické prostredie trhu, ako aj obchodná stratégia. Podmienky sú vzájomne porovnateľné, ak medzi nimi nie je žiaden rozdiel alebo ak možno vplyv týchto rozdielov odstrániť. O použitej metóde je daňovník povinný viesť dokumentáciu. Obsah dokumentácie o použitej metóde určí ministerstvo.

44. Metódy, ktoré vychádzajú z porovnávania ceny, sú:

a) metóda nezávislej trhovej ceny, pri ktorej sa porovnáva cena prevodu majetku alebo služby dohodnutá medzi zahraničnými závislými osobami s porovnateľnou nezávislou trhovou cenou dohodnutou medzi nezávislými osobami; ak je medzi týmito cenami rozdiel, cena dohodnutá medzi zahraničnými závislými osobami sa nahradí nezávislou trhovou cenou, ktorú by použili nezávislé osoby v porovnateľných obchodných alebo finančných vzťahoch za porovnateľných podmienok,

b) metóda následného predaja, pri ktorej sa cena prevodu majetku nakúpeného zahraničnou závislou osobou prepočíta na nezávislú trhovú cenu z ceny, za ktorú táto zahraničná závislá osoba majetok opätovne predáva nezávislej osobe, zníženej o obvyklú výšku obchodného rozpätia porovnateľných nezávislých predajcov,

c) metóda zvýšených nákladov, pri ktorej sa nezávislá trhová cena vypočíta zo skutočných priamych a nepriamych nákladov majetku alebo služby prevádzanej medzi zahraničnými závislými osobami, zvýšených o sumu cenovej prirážky uplatňovanej tým istým dodávateľom vo vzťahu k nezávislým osobám alebo o sumu cenovej prirážky, ktorú by uplatňovala nezávislá osoba v porovnateľnom obchode

za porovnateľných podmienok. Metódy, ktoré vychádzajú z porovnávania zisku, sú:

a) metóda delenia zisku, ktorá vychádza z takého delenia predpokladaného zisku dosiahnutého závislými osobami, aké by očakávali nezávislé osoby pri spoločnom podnikaní pri dodržaní princípu nezávislého vzťahu,

b) metóda čistého obchodného rozpätia, ktorá zisťuje výšku ziskovej prirážky z obchodného vzťahu alebo finančného vzťahu medzi závislými osobami vo vzťahu k nákladom, tržbám alebo inej základni, ktorú porovnáva so ziskovou prirážkou používanou vo vzťahu k nezávislým osobám. Daňovník môže písomne požiadať správcu dane o vydanie rozhodnutia o odsúhlasení použitia konkrétnej metódy podľa odseku 2 alebo odseku 3 (ďalej len „rozhodnutie o odsúhlasení metódy ocenenia“). Prílohou žiadosti je dokumentácia podľa odseku 1. Správca dane vydá rozhodnutie o odsúhlasení metódy ocenenia najviac na päť zdaňovacích období. Na žiadosť daňovníka, podanú najmenej 30 dní pred uplynutím lehoty uvedenej v rozhodnutí o odsúhlasení metódy ocenenia, správca dane môže vydať rozhodnutie o odsúhlasení metódy ocenenia najviac na päť ďalších zdaňovacích období, ak daňovník preukáže, že nedošlo k zmene podmienok, na základe ktorých bolo predchádzajúce rozhodnutie o odsúhlasení metódy ocenenia vydané. Správnosť použitia metódy a vyčíslenia rozdielu podľa § 17 ods. 5 preveruje správca dane alebo Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len „finančné riaditeľstvo“) pri daňovej kontrole, pričom vychádzajú z princípu nezávislého vzťahu, z použitej metódy a z analýzy porovnateľnosti ocenenia. Pri daňovej kontrole je správca dane alebo finančné riaditeľstvo oprávnené vyzvať daňovníka na predloženie dokumentácie podľa odseku 1. Lehota na predloženie dokumentácie daňovníkom správcovi dane alebo finančnému riaditeľstvu je 60 dní odo dňa doručenia výzvy daňovníkovi. Dokumentáciu daňovník predkladá v štátnom jazyku, pričom správca dane alebo finančné riaditeľstvo môže na základe žiadosti daňovníka povoliť predloženie dokumentácie aj v inom ako štátnom jazyku.

45. Podľa § 21 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, daňovými výdavkami nie sú výdavky (náklady), ktoré nesúvisia so zdaniteľným príjmom, aj keď tieto výdavky (náklady) daňovník účtoval, 1) výdavky (náklady), ktorých vynaloženie na daňové účely nie je dostatočne preukázané a ďalej písm. a/ až k/. Daňovými výdavkami nie sú tiež písm. a/ až l/.

46. Podľa § 46 ods. 10 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom v čase vykonávania daňovej kontroly u žalobcu, lehota na vykonanie daňovej kontroly je najviac jeden rok odo dňa jej začatia. Na prerušenie daňovej kontroly sa primerane použije § 61. Ak ide o daňovú kontrolu zahraničných závislých osôb, ktoré určujú základ dane podľa osobitného predpisu, 36b/ druhostupňový orgán môže lehotu podľa prvej vety pred jej uplynutím na základe písomného odôvodnenia predĺžiť najviac o 12 mesiacov.

47. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd nesporne za preukázané, že Daňový úrad Nitra vykonal u daňového subjektu FERPLAST SLOVAKIA s.r.o., Nesvady, daňovú kontrolu dane z príjmu právnickej osoby za zdaňovacie obdobie za rok 2013, o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 100129.

48. Daňový subjekt podal dňa 26.06.2014 riadne daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2013, dňa 27.06.2014 podal opravné daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2013.

49. Overením dokladov predložených daňovým subjektom správca dane zistil nedostatky s vplyvom na vykázaný základ dane z príjmov právnickej osoby v zmysle zákona č. 595/2003 Z.z. Po vykonanej daňovej kontrole dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2013 správca dane upravil základ dane kontrolovaného daňového subjektu o rozdiel, o ktorý sa ceny pri vzájomných obchodných vzťahoch zahraničných závislých osôb líšil od cien používaných medzi nezávislými osobami v porovnateľných obchodných vzťahoch. Konštatoval, že daňový subjekt nepodal žiadosť o vydanie rozhodnutia o odsúhlasení použitej metódy k transferovému oceňovaniu.

50. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd ďalej za preukázané, že sťažovateľ je dcérskou spoločnosťou Ferplast SpA, Talianska republika, s podielom na základnom imaní 10 757 353,- EUR,

ktorá predstavuje 99,98 % podiel na základnom imaní a U. H., s podielom na základom imaní 2 158,- EUR, ktorý predstavuje 0,02 % podiel na základnom imaní.

51. Spoločnosť Ferplast má hlavné sídlo v Taliansku, kde sídli manažment spoločnosti a kde je zároveň sústredená aj výroba na spracovanie výrobkov zo železa a výroba akvárií. Ďalšia výrobná jednotka je umiestnená na Ukrajine, na výrobu vodítkov, obojkov a výrobkov z tkaniny a dreva a ďalšia je umiestnená na území Slovenskej republiky, ktorá je zameraná hlavne na kovovýrobu a spracovanie plastov.

52. Predmetom skúmania zákonnosti zostali nasledovné položky:

1. transferové oceňovanie;
2. licenčný poplatok za používanie marketingového nehmotného majetku, obchodnej známky Ferplast.

53. V prvom prípade, týkajúcom sa nákladov na programové vybavenie ORACLE, Daňový úrad Nitra neuznal sťažovateľovi časť nákladov služby ORACLE vo výške 1 454,40 EUR ako výdavok na dosiahnutie, udržanie a zabezpečenie príjmov daňového subjektu. Kontrolovaný daňový subjekt predložil správcovi dane faktúru č. 04/2013 zo dňa 03.04.2013, od spoločnosti FIVAC SRL, Via Magio, Italia, na sumu 12 900,- EUR za licenčný poplatok za používanie ORACLE za rok 2013 (programové vybavenie na spracovanie účtovníctva). Súčasne so zoznamom používateľa tohto programu ako aj so spôsobom stanovenia ceny, pričom ako kľúč bol použitý počet užívateľov. Pôvodná jednotková cena vo výške 209,84 EUR bola zvýšená na 215,- EUR s 10 % ziskovou prirážkou. Správca dane preto vyzval kontrolovaný daňový subjekt, aby zdôvodnil zvýšenie pôvodnej ceny. Kontrolovaný daňový subjekt predložil faktúru č. 1047717 od spoločnosti ORACLE Italia pre spoločnosti FIVAC SRL, ako aj výročnú správu a účtovnú uzávierku spoločnosti FIVAC SRL za rok 2013. Podľa konštatovania správcu dane z uvedených dokladov vyplýva, že materská spoločnosť FIVAC SRL nakupovala služby ORACLE od tretích strán a tieto s 10 % ziskovou prirážkou fakturovala spoločnosti FERPLAST SLOVAKIA s.r.o., ako aj ostatným spoločnostiam v skupine. Správca dane túto prirážku považoval za nedôvodnú.

54. Správny súd konštatoval, že z predložených dokladov vyplýva, že materská spoločnosť FIVAC SRL na kupovala služby ORACLE od tretích strán a následne takto vzniknuté náklady s 10 % ziskovou prirážkou vyčíslila a vyfakturovala nepriamou metódou pre spoločnosť FERPLAST SLOVAKIA s.r.o.

55. Za poskytované služby mala spoločnosť FERPLAST SLOVAKIA s.r.o. platiť materskej spoločnosti FIVAC SRL odmenu. Výška odmeny za služby mala byť stanovená podľa relevantných nákladov materskej spoločnosti FIVAC SRL, ktoré by vznikli v súvislosti s poskytovaním služieb.

56. V prejednávanej veci sa kasačný súd stotožnil s právnym názorom správcu dane, že prirážka sa nemôže uplatňovať na služby zakúpené od tretích strán, len k nákladom, ktoré vznikli v súvislosti s poskytovaním služieb spoločnosti FIVAC SRL. Prirážku k nákladom vo výške 10 % je tak možné považovať za neodôvodnenú, nakoľko nejde o výdavok na dosiahnutie, udržanie a zabezpečenie príjmov daňového subjektu.

57. Nešlo preto o výdavky v zmysle ust. § 17 ods. 5 zákona č. 595/2003 Z.z.

58. K otázke licenčného poplatku za používanie marketingového nehmotného majetku - obchodnej značky Ferplast, kasačný súd udáva, že sťažovateľ je výrobcom a predajcom produktov, ktoré vyrába podľa pokynov zadávateľa výroby - zahraničnej závislej osoby. Sťažovateľ platil materskej spoločnosti poplatok za používanie obchodného mena, pričom výška tohto poplatku sa odvíjala od sumy obratu dosiahnutého aj z predaja výrobkov prepojeným spoločnostiam. V danom prípade je možné stotožniť sa s právnym názorom žalovaného správneho orgánu, že predmetný výdavok nezodpovedá princípom nezávislého vzťahu v zmysle ust. § 18 zákona o dani z príjmov, nakoľko nemá ekonomickú podstatu v plnej výške, t.j. nie je v plnej výške daňovým výdavkom podľa § 2 písm. i/ zákona o dani z príjmov. Ide o výdavok, ktorý nebol vynaložený za účelom dosiahnutia zabezpečenia a udržania príjmov.

59. Kalkulácia licenčného poplatku za používanie obchodnej značky podľa obsahu administratívneho

spisu bola a/ kalkulovaná ako percento z celkového obratu pre tretích zákazníkov (nie spoločnosti Fivac Group's) percento vo výške 5 % a b/ suma bola kalkulovaná ako percento z celkového obratu pre tretích zákazníkov spoločnosti Fivac Group's percento vo výške 2 %.

60. Spolu s faktúrou č. 1400077 daňový subjekt správcovi dane predložil spôsob výpočtu tohto licenčného poplatku, z ktorého bolo zistené, že zákazníkov s označením „domestic“ boli sťažovateľom zaradené spoločnosti v rámci skupiny Fivac, teda prepojené spoločnosti, čo znamená, že z obratu pre prepojené spoločnosti bol vyčíslený licenčný poplatok vo výške 5 % a nie licenčný poplatok v zmysle zmluvy vo výške 2 %.

61. S poukazom na vyššie uvedené, potom správca dane základ dane u sťažovateľa zvýšil o sumu 97 071,72 EUR na sumu 2 053 539,67 EUR (1 956 467,95 EUR daň v daňovom priznaní + zvýšenie 97 071,72 EUR), pričom daň z príjmov v sadzbe 23 % činí sumu 472 314,12 EUR. Daň z príjmov právnickej osoby po uplatnení úľavy vo výške 24 993,81 EUR potom predstavuje sumu 247 320,31 EUR, teda o 22 326,50 EUR viac ako sťažovateľ uviedol v daňovom priznaní k dani z príjmov za zdaňovacie obdobie roku 2013. Rozdiel dane v sume 22 326,50 EUR správca dane vyrubil sťažovateľovi rozhodnutím zo dňa 20.04.2017, ktoré žalovaný ako odvolací orgán potvrdil žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 10.07.2017.

62. Kasačný súd, zhodne so závermi Krajského súdu v Nitre, konštatoval, že vyššie uvedený postup správcu dane pri zisťovaní základu dane z príjmov právnickej osoby považoval za správny a zákonný.

63. Skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybnil predmetný rozsudok krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré sťažovateľ namietal už v konaní pred správnym súdom a s ktorými sa Krajský súd v Nitre náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje žiadne relevantné právne tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. V súlade s vyššie citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnutý rozsudok krajského súdu bol vydaný v súlade so zákonom a nebol dôvod na jeho zrušenia alebo zmenu a kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť v zmysle § 461 SSP.

64. O trovách súdneho konania rozhodol najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 170 písm. a/ SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP a § 167 ods. a § 175 ods. 1 SSP tak, že neúspešnému sťažovateľovi ich náhradu nepriznal, rovnako ako ani žalovanému (§ 168).

65. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.